

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. AF-AH stillet af Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Spørgsmål AF

Vil ministeren redegøre for situationen med udstedelse af miljøgodkendelser efter at opgaven er overgået til kommunerne, herunder redegøre for hvor mange ansøgninger om miljøgodkendelser, der p.t. ligger hos kommunerne/miljøcentrene samt oplyse hvor i sagsbehandlingsprocessen sagerne befinder sig?

Svar

Jeg er gået ud fra, at når spørgsmålet er stillet fra fødevareudvalget så er der ikke godkendelser af virksomheder bredt set, men udelukkende landbrugssagerne spørgsmålet går på.

Kommunernes Landsforening har bl.a. efter pres fra min side lige lavet en undersøgelse af, hvordan det går med sagsbehandlingen af husdyrsagerne rundt om i kommunerne.

Denne undersøgelse viser, at der er indsendt i alt 2627 ansøgninger om miljøgodkendelse fra lovens vedtagelse pr. 1. januar 2007 til 1. maj 2008.

Kommunernes Landsforenings undersøgelse viser, at ud af disse ansøgninger er i alt 458 ansøgninger eller 17% færdigbehandlede. 946 ansøgninger eller 36% er påbegyndt behandlingen, hvorimod op i mod halvdelen, det vil sige 1222 ansøgninger, slet ikke er påbegyndt.

Ansøgningerne fordeler sig på 785 ansøgninger om godkendelse af de mellemstore §11 brug, 1258 ansøgninger om godkendelse af de store §12 brug og 584 ansøgninger om godkendelser af arealer, dvs. de såkaldte § 16 ansøgninger.

Spørgsmål AG

"Vil ministeren redegøre for forskellen på anmeldelse og ansøgninger om godkendelse, herunder redegøre for inddragelse af offentligheden?"

Svar

Jeg går ud fra, at der i spørgsmålet er tænkt på den anmeldelsesordning, som blev indført for et års tid siden i bekendtgørelsesform (den såkaldte godkendelsesbekendtgørelse for husdyrbrug), som betyder, at landmanden kan slippe for kravet om at indgive en ansøgning efter husdyrgodkendelsesloven i visse tilfælde.

Mit svar vil derfor centrere sig om indholdet af denne særlige anmeldelsesordning.

Formålet med at indføre ordningen var, at der kunne ske en hurtigere sagsbehandling sammenlignet med en decideret ansøgningssag og den procedure, som ifølge lovgivningen skal følges i sådanne sager.

Anmeldelsesordningen gælder dog alene for byggeri af halmlade, maskinhal eller kornsilo på ekssi-

sterende husdyrbrug. Det kræves endvidere, at byggeriet skal være erhvervsmæssigt nødvendigt for den pågældende ejendoms drift som landbrugsejendom og skal være beliggende i tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelsesarealer.

Kun i sådanne tilfælde, kan landmanden nøjes med at indgive en anmeldelse til kommunen.

Der er foreskrevet en bestemt procedure, som skal følges. Kommunen skal foretage en konkret vurdering i hver enkelt sag. I den forbindelse skal kommunen sikre sig, at det anmeldte byggeri ikke kan være til skade for miljøet, herunder at de landskabelige værdier ikke tilsidesættes, og kommunen skal også vurdere, om det anmeldte byggeri vil påvirke naboer væsentligt.

I forhold til offentligheden er der krav om, at kommunen skal gøre naboer skriftligt bekendt

med den pågældende anmeldelsessag og give dem adgang til at udtale sig inden en frist af 2 uger.

Endelig er det bestemt i bekendtgørelsen, at kommunens afgørelse, som træffes på baggrund af den konkrete vurdering, enten skal gå ud på, at det anmeldte byggeri kan udføres, eller at der kræves en ansøgning om tilladelse eller godkendelse i henhold til lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug. Kommunens afgørelse vil i øvrigt kunne påklages til Miljøklagenævnet i overensstemmelse med husdyrgodkendelseslovens regler herom.

Der er således ikke tale om en ”ren” anmeldelsesordning, hvor kommunen blot skal registrere og ”blåstemple” et anmeldt projekt. Der kræves som nævnt en reel sagsbehandling fra kommunens side i form af en konkret vurdering, herunder inddragelse af offentligheden.

Spørgsmål AH

Vil ministeren redegøre for hvilke tiltag, der fra regeringens side gøres for at nedbringe sagsbehandlingstiden i kommunerne/miljøcentrene

Svar

Igen går jeg ud fra, at når spørgsmålet er stillet fra fødevareudvalget så er det godkendelse af husdyrbrug og ikke industrivirksomheder spørgsmålet går på.

En af de første opgaver jeg prioriterede, da jeg blev minister i november sidste år, var at holde møder med Kommunernes Landsforening og Landbruget for at få sat gang i behandlingen af husdyrsagerne.

Og allerede i december 2007 gik jeg i dialog med KL om initiativer, der skulle strømline sagsbehandlingen ude i kommunerne. Dette fulgte jeg op med i april at få igangsat en buket af yderligere strømliningstiltag, hvorefter jeg her i sidste uge indgik en yderligere og mere håndfast aftale med KL om, at kommunerne skal nå at færdigbehandle

mindst 1200 ansøgninger om godkendelse her i 2008.

Det betyder, at selvom der skulle komme det samme store antal ansøgninger ind som sidste år skal ca. 1/3 af alle ansøgningerne være færdigbehandlet med udgangen af 2008.

Jeg vil desuden sige, at ifølge de foreløbige tal fra kommunernes årlige tilsynsindberetninger, så har kommunerne i hvert fald i 2007, ikke afsat medarbejdere nok til at behandle de sager, der er og som de jo har fået penge af staten til at ansætte.

Helt overordnet set havde kommunerne sidste år fået penge af staten til at ansætte i alt 270 årsværk til miljøtilsyn og godkendelse af landbrug. Men man brugte blot 225 årsværk.

Til husdyrlovsgodkendelserne havde man fået 78 årsværk, men brugte kun 53. Samtidigt producere-

de de 53 årsværk kun 147 godkendelser, hvilket er langt under det forventede.

Problemet er derfor ikke kun at kommunerne i 2007 havde afsat for få ressourcer til godkendelserne. Produktiviteten var også mange steder betydeligt under det forventede.

Således viser tallene fra tilsynsindberetningen i 2007, at der er markant store forskelle kommunerne imellem. F.eks. er 1/6 af alle årsværk i kommunerne til husdyrgodkendelse koncentreret i to kommuner med tilsammen ca. 9 årsværk, hvilket i 2007 resulterede i færdiggørelse af samlet set 3 godkendelser. Omvendt har to andre kommuner tilsammen med anvendelse af 1,5 årsværk fået produceret i alt 15 godkendelser. Dette beviser forskellene kommunerne imellem.

Der har hele sidste år været brugt rigtig mange ressourcer i visse kommuner på at debattere, hvilket

lokale beskyttelsesniveau, man i kommunen har villet lægge sig på. Samtidigt er der i visse kommuner brugt megen faglig kapacitet på at diskutere beregningsmetoder for hvor meget næringsstof, der må udledes fra anlæg og marker.

Jeg har skåret igennem alle disse diskussioner og aftalt med både KL og ordførerne bag loven, at vi ser på, at omdanne de vejledende metoder til fastsættelse af særlige miljøvilkår til egentlig bindende regler.

Men jeg vil afsluttende sige, at selvom man kan rette en berettiget kritik mod kommunernes lave produktivitet, så er der gode tegn på at alle initiativerne i foråret har haft en positiv effekt. Således viser Kommunernes Landsforenings nylige undersøgelse af sagsbehandlingen i kommunerne sammenholdt med tilsynsindberetning, at kommunerne allerede i de første fire måneder har fået færdiggjort dobbelt så mange sager som i hele 2007. Og

hvis denne tendens holder sig har jeg god grund til at tro, at kommunerne når i mål med de 1200 sager i 2008.